

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-7 У. 15853/20
24.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стеве Ђурановића, председника већа, Братислава Ђокића и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Даницом Лекић, као записничарем, одлучујући о управном спору по тужби тужиле АА из ..., ул. ... број ..., чији је пуномоћник Бранимир Марковић, адвокат из Власотинца, ул.22. дивизије број 37, поднетој против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Дирекција фонда, ради поништаја решења број 01-02/182.6.5 2996/19 од 07.08.2020. године, у предмету инвалидске пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 24.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције фонда, Београд, број 01-02/182.6.5 2996/19 од 07.08.2020. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда, Београд, да тужили АА из ..., ул. ... број ..., накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем донетим у извршењу пресуде Управног суда П-3 У.9940/19 од 28.05.2020. године, одбијена је жалба тужиле изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијале Лесковац број 182.8-1 19/19 од 18.02.2019. године. Наведеним решењем одбијен је захтев тужиле за признавање права на инвалидску пензију.

У тужби поднетој Управном суду преко пуномоћника дана 15.09.2020. године, тужила је оспорила законитост решења туженог органа. Навела је да у образложењу оспореног решења поново нису дати јасни разлози због којих је

процењено да код тужиље не постоји потпуни губитак радне способности. Истакла је да поред основне болести (тумор грлића материце) има и других здравствених проблема, те да је услед удружених тегоба трајно неспособна за рад. Такође је навела да ради у месари и обавља послове који јој угрожавају здравље, што првостепени орган, а потом и тужени, није ценио. Са изнетих разлога, предложила да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење, те обавезе туженог да тужиљи надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, увећане за трошкове судских такси на тужбу и одлуку по одмерњу суда.

Тужени орган је, у одговору на тужбу остао при наводима изнетим у образложењу оспореног решења, те предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је поступајући у извршењу пресуде Управног суда, Одељења у Нишу II-3 У. 9940/19 од 28.05.2020. године, тужени орган затражио ново мишљење органа вештачења у другостепеном поступку, који се након увида у комплетну медицинску документацију у списима предмета својим налазом, оценом и мишљењем број 310 од 30.07.2020. године, сагласио са налазом, мишљењем и оценом органа вештачења у првостепеном поступку број 267 од 29.01.2019. године, да код тужиље на дан прегледа 29.01.2019. године, не постоји потпуни губитак радне способности, уз напомену да именована није способна за рад у принудном положају тела, ношење и дизање терета тежег од 5 кг у једном захвату, као и за рад у лошим микроклиматским условима. При давању оценом и мишљења цењени су и размотрени сви наводи у жалби, налаз ОВП-а од 29.01.2019. године, захтев за вештачење од 04.12.2018. године, НМО ОВД-а од 11.04.2019. године, као и ранији НМО од 22.10.2018. године, налаз онколога од 27.12.2018. године, налаз гинеколога од 27.11.2018. године, налаз пнеумофизиолога ДЗ Власотинце од 06.09.2018. године, ПХ налаз од 23.05.2013. године, одлука конзилијума од 06.06.2013. године, ОЛ гинекологија Лесковац 24.05.2013. године, налаз спирометрије, а цењена је и остала приложена медицинска документација у списима предмета, која није цитирана из техничких разлога, те констатовано да су дати специјалистички налази довољни за вештачење, те да непосредни преглед осигураннице није потребан. Наиме, увидом у медицинску документацију у списима, другостепени орган вештачења је утврдио да се код осигураннице ради о стању након тоталне хистеректомије са обостраном андесектомијом и ресекције оментума због карцинома, оваријума стадијум И-А, након чега није спроведена спец. онколошка терапија, те да нема мета промена нити рецидива. Трбух мек, палпаторно болно неосетљив, под контролом пнеумофизиолога због хроничног бронхитиса, налаз спирометрије указује на средње тежак опструктивни поремећај, побољшање ранијих налаза, груби неуролошки налаз уредан, психички

депресивна, кичма задовољавајуће покретљивости, налаз на ГЕ и ДЕ уредан, осталим налазом унутрашњи органи у физиолошким границама, одговара доби осигуранице. Осигураница је самостално покретна, гојазна, свесна, орјентисана, кардиопулмонално компензована. На основу утврђеног здравственог стања другостепени орган вештачења је мишљења да је ОВП коректно оценио када је утврдио да код осигуранице не постоји потпуни губитак радне способности уз дату напомену. По оцени наведеног мишљења, тужени орган је закључио да је исто медицинско документовано и довољно образложено, у смислу чл. 9. став 2. Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање ("Службени гласник РС" број 58/19), и да може да послужи као пуноважно мишљење вештака у смислу чл. 128. и 129. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС, бр. 18/16 и 95/18). Стога је применом одредбе члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16), жалбу тужиље одбио и одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

У списима предмета се налази налаз, мишљење и оцена органа вештачења у првостепеном поступку број 267 од 29.01.2019. године, којим је оцењено да на дан прегледа 29.01.2019. године, код тужиље не постоји потпуни губитак радне способности, са напоменом да тужилца није за рад у принудним положајима, ношење терета већег од 5 кг у једном захвату и за рад у лошим микроклиматским условима, као и да код тужиље постоји телесно оштећење сходно Правилнику о утврђивању телесног оштећења у висини од 40%, како је то оцењено и налазом, мишљењем и оценом органа вештачења 438 од 22.10.2018. године, при чему не постоји погоршање нити новонастало телесно оштећење, као ни потреба за помоћи и негом од стране другог лица. У наведеном налазу је дато мишљење да лечење са медицинском документацијом није завршено са предлогом за даље лечење.

Одредбом члана 9. став 2. Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање ("Службени гласник РС", број 58/19) прописано је да налаз, мишљење и оцена мора бити јасан, потпун, образложен и стручно заснован. Одредбом члана 22. став 1. истог Правилника прописано је да орган вештачења у првостепеном поступку остваривања права вештачи: 1) да ли су код оцене радне способности, промене у здравственом стању такве да се не могу отклонити лечењем и медицинском рехабилитацијом, 2) о постојању, датуму настанка и узроку инвалидности. Одредбом члана 26. став 1. истог Правилника прописано је да пошто утврди здравствено стање, орган вештачења, на основу разматрања тока лечења медицинске рехабилитације, оцењује да ли су промене у здравственом стању такве да се не могу отклонити даљим лечењем или медицинском рехабилитацијом. Ставом 2. истог члана прописано је да се завршеним лечењем у смислу тог правилника, сматра здравствено стање које се даљим лечењем или медицинском рехабилитацијом не може битно побољшати. Одредбом члана 27. став 1. истог Правилника прописано је да орган вештачења у првостепеном поступку остваривања права даје Налаз, мишљење и оцену на Обрасцу 2, који је одштампан уз тај правилник и чини његов саставни део. Ставом 2. тач. 6) и 7) наведеног Правилника, прописано је да налаз, оцена и мишљење садржи: епикризу са описаним утицајем појединих болести и целокупног здравственог стања на радну способност, као и

мишљење о томе да ли су код оцене радне способности, промене у здравственом стању такве да се не могу отклонити даљим лечењем или медицинском рехабилитацијом. Одредбом члана 32. став 1. истог Правилника, прописано је да орган вештачења у другостепеном поступку остваривања права даје Налаз, мишљење и оцену на Обрасцу 3, који је одштампан уз тај правилник и чини његов саставни део. Ставом 2. тачка 2. истог члана прописано је да Налаз, мишљење и оцена садржи битне наводе жалбе којима се оспорава правилност Налаза, мишљења и оцене органа вештачења у првостепеном поступку остваривања права; а тачком 5. истог става прописано је да Налаз, мишљење и оцена садржи и оцени и мишљење о спорним питањима, као и мишљење о битним чињеницама и околностима које нису разматране у ранијем поступку.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да тужила основано тужбом указује да је тим решењем повређен закон на њену штету. По налажењу овог суда, налаз, оцена и мишљење органа вештачења у првостепеном поступку не садржи епикризу са описаним утицајем појединих болести и целокупног здравственог стања тужиле на радну способност, као ни мишљење да ли су промене у њеном здравственом стању такве да се не могу отклонити даљим лечењем или медицинском рехабилитацијом, при чему је орган вештачења у првостепеном поступку био дужан да наведену околност вештачи и оцени у складу са цитираним одредбама чл. 22. и 26. Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање. Такође, другостепени орган вештачења је био дужан да битне наводе жалбе којима се оспорава правилност налаза, оцене и мишљења органа вештачења у првостепеном поступку, наведе у свом налазу, као и да оцену и мишљење о спорним питањима, односно о битним чињеницама и околностима које нису разматране у ранијем поступку, у складу са цитираном одредбом члана 32. став 2. тач. 2) и 5) истог Правилника, што другостепени орган вештачења није учинио, већ се само сложио са налазом, мишљењем и оценом првостепеног органа вештачења, не утврдивши јасно какве су последице обољења тужиле по њену радну способност у време вештачења. Код изнетог, по оцени Управног суда, Налази, мишљења и оцена органа вештачења нису образложени, односно нису сачињени у складу са одредбом чл. 27. став 2. тач. 6. и 7. и 32. став 2. тач. 2) и 5) наведеног Правилника, због чега нису донети у складу са чланом 9. став 2. истог правилника, јер из истих не произлази несумњиво да су потпуни, образложени и стручно засновани, са којих разлога не представља ваљан доказ у смислу одредбе члана 128. Закона о општем управном поступку. С обзиром на наведене недостатке налаза, мишљења и оцене првостепеног и другостепеног органа вештачења, и чињеницу да је тужени орган, приликом доношења оспореног решења, прихватио налаз, мишљење и оцену органа вештачења у другостепеном поступку, као документован, довољно образложен и ваљан доказ, то је Управни суд оценио да је оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописану одредбом члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16 и 95/18), јер докази у списима предмета, које је тужени орган доставио уз тужбу, за сада, не упућују на одлуку дату у диспозитиву, због чега не стоји правилност закључивања туженог органа да тужила, не испуњава законом прописане услове за стицање права из пензијског и инвалидског осигурања.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, при чему је тужени орган дужан да у извршењу пресуде поступи у свему у складу са правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка, сагласно одредби члана 69. став 2. Закона о управним споровима. Тужени орган је дужан да у поновном поступку, у извршењу ове пресуде, донесе одлуку на основу новог налаза, оцене и мишљења надлежног органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, сачињеног у свему у складу са одредбама Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, имајући у виду примедбе суда изнете у овој пресуди и у пресуди II-3 У. 9940/19 од 28.05.2020. године.

Одлучујући о захтеву тужиле за накнаду трошкова управног спора, а имајући у виду њен успех у овом спору, Управни суд је нашао да је захтев у делу основан, с обзиром да је тужила у вези са покретањем овог управног спора имала трошкове за састав тужбе од стране адвоката у износу од 16.500,00 динара, које је суд определио сагласно Тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12 ... 37/21). Са тих разлога суд је на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 150. 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), који се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Суд није тужили досудио трошкове судске таксе на тужбу и пресуду, имајући у виду да се у складу са одредбом члана 5. став 1. Закона о судским таксама, ("Службени гласник РС", бр. 28/94 ... 95/2018), за поднеске и одлуке у управним споровима у стварима пензијског, инвалидског и здравственог осигурања, такса плаћа само ако тужба буде правоснажно одбијена или одбачена.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 24.05.2022. године, II-7 У 15853/20

Записничар
Даница Лекић,с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

JX